

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سنت درختکاری، خیلی سنت خوبی است. کار ما که درخت میکاریم، یک کار نمادین است. ما یک درخت میکاریم، معنایش این است که جوانها که چندین برابر نیروی یک آدم پا به سن گذاشته‌ای مثل ما در آنها وجود دارد و نشاط بیشتری دارند، تعداد بیشتری درخت بکارند و مردم عزیز کشورمان عادت کنند به سنت ایجاد این وسیله‌ی حیات. درخت و گیاه، مظهر حیات و زندگی است؛ خودش هم زنده و زندگی‌بخش است و فضا را برای انسان و حیوان، فضای قابل زیستی میکند. توجه به گیاه، فقط مسئله‌ی تأمین خوراک نیست؛ بلکه تأمین فضای حیاتی برای انسان است. بنابراین گیاه خیلی مهم است.

خوب، حالا فرض بفرمائید که از این طرف یک درخت ما بکاریم، چندین درخت دیگری بکارد، هزاران درخت مردم بکارند؛ این کار بسیار خوبی است، اما در مقابل آن اگر چنانچه موجودی گیاه کشور، موجودی درخت کشور - که یک ثروت عظیم باستانی است که برای ما مانده - مورد تجاوز قرار بگیرد، این خسارت است. مراتع ما، جنگلهای ما، ذخائر عظیم حیاتی ما هستند. از جنگل باید کشور برای همه چیزش بهره ببرد. جنگل واقعاً یک منبع حیاتی بزرگ و تجدیدپذیر است. اگر چنانچه عاقلانه و درست از مرتع و جنگل استفاده بشود، هیچ وقت تمام نمیشود. این مثل نفت نیست که یک روز هست، یک روز تمام میشود؛ مثل معدن طلا نیست که یک روز هست، یک روز هم تمام میشود؛ این همیشه هست. اگر ما با منابع گیاهی کشور - یعنی همین جنگلهایمان، همین مراتعمان - و به تبع آن، بوستانهای شهری و اینها که در درجه‌ی دوم اهمیت است، درست و عاقلانه برخورد کنیم، اینها همیشه باقی میماند. متأسفانه سالهاست که اینجور نیست؛ یعنی افرادی که اهل سوءاستفاده‌اند، از جنگلهای ما، از مراتع ما سوءاستفاده کردند و تصرف کردند، تعرض کردند، غصب کردند.

آن چیزی که من میخواهم تأکید کنم، هم به وزارت کشاورزی و منابع طبیعی، هم به محیط زیست، و هم به همه‌ی کسانی که دست‌اندرکار هستند، این است که مراقبت کنید این دایره‌ی غصب و تصرف نابجا و غلط توسعه پیدا نکند و جلویش گرفته شود. متصرفین را قطع ید کنید. هم خبرهای زیادی میرسد، هم انسان خودش مشاهده میکند - تا آنجائی که حالا انسان در رفت و آمدها، در سفرها فرصت پیدا میکند از نزدیک ببیند؛ یا کسانی که از نزدیک دیدند و مورد وثوقند، می‌آیند اطلاع میدهند - متأسفانه با تعرض به جنگلها و تعرض به مراتع، به کشور و به مردم کشور ظلم شده است. زمینهای مراتع را در جاهای مختلف، بخصوص در نزدیکی شهرهای بزرگ، مورد تعرض قرار دادند و ضایع کردند؛ جلوی این را باید بگیرید؛ والا ما اینجا یک دانه درخت بکاریم، دو تا درخت بکاریم، یا مثلاً هزاران درخت در سطح کشور کاشته بشود، اما معادل آن، درختهایی که عمرهای طولانی دارند و میتوانند بمانند و میتوانند منشأ استفاده قرار بگیرند - و از جنگل چقدر استفاده‌های خوبی میشود کرد، در حالی که جنگل هم مطلقاً تکان نخورد و مورد نقص قرار نگیرد - از بین بروند؛ این کار به نتیجه نمیرسد. این کار خیلی سودآوری نیست که انسان از این طرف درست کند، از آن طرف چیزهای اصلی را از دست بدهد؛ این را خیلی باید مراقبت کنید. درختکاری درسی است برای ما، که درخت موجود را قدر بدانیم. این درخت، یک درخت کم‌عمر کوچکی است چیز کم‌اهمیتی است، تأثیری هم ندارد؛ امروز هست، ممکن است فردا نباشد؛ اما آن درختی که صد سال، دویست سال عمر دارد، و این درختهای مجموعه‌ی عظیم جنگلها که با ارزشند، اینها را بایستی ما نگاه داریم و نگذاریم به اینها تعرض بشود.

انشاءالله موفق باشید